

Rama IX Art Museum Foundation

BOND

สายสัมพันธ์
BOND
by White Group

Rama IX Art Museum Foundation

Sawasdi Tantisuk
Montien Boonma
Panya Vijintanasarn
Pichit Tangcharoen
Sannarong Singhaseni
Saravudth Duangjumba
Somsak Chowtadapong
Somwong Tupparat
Suppachai Sukkeechote
Surapon Saenkum
Vichoke Mukdamanee

12-30 October 2001
Art Centre, Silpakorn University
Bangkok

Rama IX Art Museum Foundation

Montien Boonma
'Untitled' (2000)
 200 x 450 x 250 cm

Montien Boonma *'Melding Void'* (1999) installed at the exhibition *Volume and Form*, Singapore

Rama IX Art Museum Foundation

Montien Boonma
'Balancing and Emptiness' (2000)
 100 x 300 x 150 cm

'Balancing and Emptiness' (2000) installed at the Art Centre, Silpakorn University

จากสมุดบันทึก

บทบาทคิวเรเตอร์ที่มีตัวศิลปินกำหนดอยู่แล้ว เสมือนเป็นการกลับหลังหัน แล้วหันกลับมาใหม่ของการดำเนินงานในอีกกรอบความร่วมมือระหว่างศิลปินและคิวเรเตอร์ในสังคมไทยที่ผมทดลองและเผชิญอยู่ การร่วมงานที่อยู่บนพื้นฐานของความต่างเป็นเนื้อหาที่แม้เผชิญอยู่เสมอแต่ก็รู้สึกท้าทายไม่ได้ สำหรับนิทรรศการ “สายสัมพันธ์” ในครั้งนี้ กรอบความร่วมมือในการร่วมเข้าไปจัดการคือ ร่วมในการสานประเด็นเรื่องความเป็นเพื่อน ที่เป็นเจตนาเดิมของกลุ่มไวท์ที่มีต่ออาจารย์มณฑิร บุญมา โดยนำเสนอกรอบแนวคิดหลัก ที่พยายามมองข้ามความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นตัวบุคคลออกไป แต่ไปมองที่แนวคิดความเป็นศิลปินและงานศิลปะของอาจารย์มณฑิรแทน

แม้ว่าประเด็น “ความผูกพัน” จะเป็นเรื่องของความรู้สึกที่ไม่อาจประเมินคุณค่าในทางเหตุและผลได้นี้ ดูเสมือนจะประเด็นที่อ่อนไหว ปราศจากแรงขับที่รุนแรงที่สนองต่อทิศทางหรือกระแสร่วมทางศิลปะร่วมสมัยมากนัก แต่เรื่องความรู้สึก ความเชื่อ ความศรัทธา จิตวิญญาณ จินตนาการ หรืออะไรที่เป็นเรื่องจิตใจและอธิบายเป็นภาษาสากลไม่ได้ ทั้งที่ปรากฏในงานศิลปะร่วมสมัยหรือในเรื่องอื่นๆ อาจถือเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมไทยเช่นกัน ความพยายามที่จะเปิดประเด็นความสัมพันธ์กับตัวบุคคลนี้ สะท้อนให้เห็นภาพหนึ่งในสังคมที่ว่าคนดีคนเก่งทำอะไรก็ได้ ซึ่งเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงการขาดความเป็นมืออาชีพในกระบวนการคิดและกระบวนการดำเนินการ การที่กลุ่มไวท์จะมองข้ามแง่มุมของความเป็นบุคคลมาสู่ความสัมพันธ์ โดยเป็นความสัมพันธ์กับแนวคิดหรือผลงานศิลปะของอาจารย์มณฑิร ที่บ้างก็มาจากการประสบการณ์ร่วมกันในการแสดงงานกลุ่ม บ้างก็มาจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดในเชิงศิลปะทั้งในส่วนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในฐานะของศิลปินต่อเพื่อนศิลปินด้วยกันเพื่อโยงความสัมพันธ์ที่เป็นวัตถุในนิทรรศการนี้กลับไปสู่ความผูกพันที่เป็นบุคคล โดยที่ยังคงปัจเจกภาพของตนเองไว้

สำหรับนิทรรศการในครั้งนี้ ยังมีประเด็นที่มีความสำคัญอีกประการคือ เจตนาต่อเพื่อนคนหนึ่ง โดยที่ไม่มีนัยอื่นซ่อนหรือแฝงเอาไว้ในการทำงานของกลุ่มไวท์ ที่โดยส่วนตัวแล้ว ผมถือเสมือนเป็นการแสดงความเคารพอย่างหนึ่งที่ศิลปินมีต่อเพื่อนศิลปิน อีกทั้งต่อดูงานและต่อสังคม

Curator's Note

The curatorial role currently determined by artists is a reverse itself; yet should the role turn redone would come an experimental framework for artists and curator to explore together as I am doing now. To work on differences is nothing new to me yet each time is challenging still. In the BOND exhibition 'friendship' made thematic framework for it originally brought the White Group into existence with main influence of the late Montien Boonma. BOND is meant to look beyond personhood of the artist but rather to relationship between and among art and artists.

It is true that 'Bond' can be a sentimental matter less influenced by any trend of contemporary art. Yet like the other sentimental alike; feeling, belief, faith, soul, imagination and the non scientific in any art practices, it all can take part in a cultural identity, Thai identity in this case.

The attempt to raise the issue of personhood and relationship here explains that a myth is held in the Thai society about the good and the famous as always the same case, which show insufficient professionalism in principle and in practice. This time the White Group explores beyond personhood, of artist Montien Boonma, to relationship, with Montien's art, developed from their sharing experiences and thoughts in art and art exhibitions along those years of friendship, naturally with discrepancies of insights at times. The BOND yet again comes with a string to the relationship with Montien as a person that bears influence on this thematic exhibition.

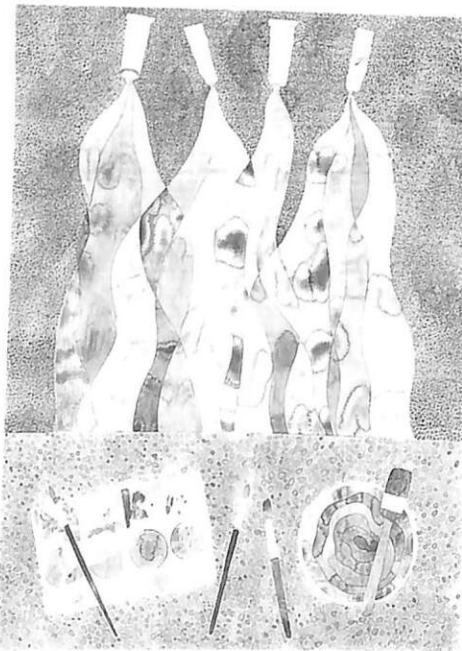
An ultimate agenda in this exhibition is the pure, friendly intentions of the White Group towards along lost friend with no hidden business agenda. I personally see it respectful, to the artist, audience and society.

กลุ่มไวท์

โดย วิโชค มุกดามณี

ศิลปินกลุ่มไวท์ เริ่มรวมตัวกันจากสาเหตุของการพบปะพูดคุย เรื่องศิลปะ และสิ่งที่เห็นจากมุมมองต่างๆ ในวงการศิลปะ ทั้งด้าน การศึกษา การจัดการด้านศิลปะ-วัฒนธรรม รวมทั้งให้ข้อเสนอสิ่งที่ ควรจะเป็น

การเรียนการสอนที่วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร เป็น ประเด็นที่ได้หยิบยกขึ้นมาหารือกันบ่อย เพราะศิลปินในกลุ่มต่างเป็น คณาจารย์ที่สอนอยู่ในวิทยาลัยช่างศิลป์ก่อนแยกย้ายไปสอนอยู่ ในสถาบันอื่น สิ่งที่เห็นเด่นชัดเมื่อสังเกตดูการปฏิบัติงานของนัก ศึกษาจากห้องพักอาจารย์ จะเห็นนักศึกษาเขียนภาพจิตรกรรมด้วย เทคนิคสีน้ำ เมื่อพวกเขาได้เห็นการปฏิบัติงานและสอนอยู่ทุกวันจึง สังเกตขั้นตอนต่างๆ ของการสร้างสรรค์ผลงาน สิ่งที่เห็นชัดก็คือ กระบวนการที่นักศึกษาใช้ในการสร้างผลงาน โดยส่วนรวมทุกๆ คน จะใช้วิธีการเดียวกันเพื่อสร้างผลงาน เราจะสังเกตเห็นข้อเปลี่ยนแปลง และความแตกต่างของแต่ละคนได้น้อยมาก ข้อสรุปที่คณาจารย์ใน กลุ่มไวท์มองเห็นก็คือ จิตรกรรมสีน้ำน่าจะมีความแตกต่างจาก เทคนิควิธีการอื่นๆ การพัฒนาลักษณะพิเศษในวิธีการเหล่านี้ยังไม่มี

สมชาติ จิตต์ วิโชค มุกดามณี Bleeding Water

ความหลากหลายพอ นักศึกษาก็จะทำงานเป็นสูตรตามขั้นตอน และ ไม่มีการคิดค้นเพื่อพัฒนาทั้งกระบวนการทางความคิดและเทคนิควิธี การให้ก้าวหน้า และมักจะทำจิตรกรรมสีน้ำเพื่อเรียนรู้เพียงพื้นฐาน เบื้องต้น จากนั้นจะละเลยไปสร้างผลงานศิลปะด้วยวิธีการอื่นๆ ทำให้ จิตรกรรมเทคนิคสีน้ำในประเทศไทยคงอยู่กึ่งที่ไม่มีวิวัฒนาการและ มีความเปลี่ยนแปลงเท่าที่ควร

จากสาเหตุแรกที่ศิลปินกลุ่มไวท์ ตั้งประเด็นในการพูดคุย ก่อให้เกิดแนวความคิดที่จะนำไปเป็นประเด็นหัวข้อในการทดลอง ค้นคว้า สร้างสรรค์ ศิลปินทั้งหมดที่ร่วมหารือกันได้กำหนดแนวทาง ในการค้นคว้าเรื่องจิตรกรรมสีน้ำ โดยให้เวลาแก่สมาชิกทุกคนไป ทดลองวิธีการต่างๆ ที่สนใจ ผสมผสานไปพร้อมๆ กับแนวความคิด เฉพาะตน และกำหนดระยะเวลาให้ทุกคนนำผลงานกลับมาเสนอ กลุ่ม เพื่อจะได้วิจารณ์ให้เกิดข้อคิดใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

ศิลปินในกลุ่มจึงได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีน้ำเป็นประ เระหว่างนั้นจะมีการพบปะกับบ่อยครั้ง การสร้างสรรค์เริ่มเกิดขึ้นและ ดำเนินไปเรื่อยๆ มีปัญหาและข้อคิดมาสู่การพูดคุยกันหลายครั้ง เมื่อทุกคนมาสอนที่วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง เพราะช่วงที่ทุกคน ใช้ในการเดินทางด้วยรถไฟไปกลับระหว่างบ้านกับวิทยาลัย รวมทั้ง เวลาที่ช้อยู่ในวิทยาลัย จะไม่ค่อยได้มีโอกาสไปที่อื่นๆ มากนัก

ภายหลังการรวมตัวของคณาจารย์เกิดขึ้นไปสักพัก ผลงานที่ ได้นำมาดูกันชุดแรกๆ ก็เริ่มเกิดขึ้น มีการนัดหมายดูภาพกันเป็น เรื่องเป็นราว แนวคิดที่จะนำเสนอผลงานจิตรกรรมสีน้ำที่ค้นคว้าใน รูปนิทรรศการได้ถูกกำหนดเป็นแนวทางของในการดำเนินงานของ สมาชิก

เมื่อคิดจะแสดงผลงาน ทุกคนก็อยากจะให้มีชื่อของกลุ่มที่ ชัดเจนเพื่อเรียกในการจัดนิทรรศการ ผมจำได้ว่าพวกเรานั่งอยู่ที่หน้า ห้องผู้อำนวยการที่วิทยาลัยช่างศิลป์ วังหน้า มีหลายๆ คนเสนอชื่อ มามากมายแต่ก็ไม่ถูกใจทุกคนทั้งหมด ซึ่งดูจะเป็นไปได้ยากมากใน การตั้งชื่อกลุ่ม ตอนนั้นอาจารย์มณฑิร บุญมา ก็ได้เสนอขึ้นมาว่า ถ้าทุกคนไม่ชอบชื่อที่ตั้งก็ตั้งใช้เสียงท้ายเอา โดยหยิบหนังสือมา 1 เล่ม แล้วเสนอให้เปิดหน้าหนังสือขึ้นมาแล้วเอาดินสอจิ้มลงไปโดย

ไม่เจาะจง ถ้าปลายดินสอไปตรงกับข้อความใดก็ให้เอาข้อความนั้น มาเป็นชื่อกลุ่ม ผลปรากฏว่า บรรดาอาจารย์ที่เป็นสมาชิกยอมรับ อาจารย์มณฑิรจึงหยิบหนังสือนวนิยายขนาดพ็อกเก็ตบุ๊กมาจาก แถวๆ เคาเตอร์ที่นั่งหรือขึ้นมา แล้วอาจารย์มณฑิรก็ได้เสียงจิ้ม ดินสอไปตามที่บอกที่ประชุม ผลปรากฏว่าไปตรงกับชื่อ “ไวท์” พวกเราก็เลยเอามาเป็นชื่อ กลุ่มไวท์ จากนั้นก็ขยายความต่อไปเป็น ไวท์ ที่มีความหมายถึง “สีขาว” และตรงกับภาษาอังกฤษว่า white เรียกกลุ่มเป็นภาษาอังกฤษว่า White Group

ผมแปลกใจมากดูหนังสือที่มณฑิรหยิบมาเสียงหาชื่อกลุ่ม หนังสือนวนิยายเล่มนั้น เป็นหนังสือจีนกำลังภายใน ที่เป็นเล่มหนาๆ ไม่ทราบว่าเป็นอาจารย์ท่านไหนไปยืมมาอ่านแล้ววางทิ้งไว้ที่เคาน์เตอร์ และผมยังแปลกใจที่หนังสือจีนประเภทกำลังภายใน มีคำว่า “ไวท์” อยู่ได้อย่างไร?

จากนั้นเป็นต้นมา พวกเราก็มีชื่อกลุ่มไวท์ และเริ่มกำหนด แผนงานที่จะสร้างสรรค์ นำผลงานมาดูกัน และบันทึกภาพเป็นระยะ ก่อนที่จะพร้อมในการจัดแสดงนิทรรศการ สิ่งที่เห็นในช่วงนั้นก็คือ พัฒนาการที่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ในจิตรกรรมสีน้ำให้มี ความหลากหลายมาก ที่น่าสนใจก็คือ การพบปะพูดคุยในแนวคิด และวิธีการสร้างสรรค์ร่วมกัน ทำให้เกิดข้อคิดต่อกันและกัน นำไป พัฒนาผลงานได้ดีมาก

ศิลปินกลุ่มไวท์ ในยุคเริ่มต้น มีด้วยกันทั้งสิ้น 10 คน ประกอบด้วย

วิโรจน์ เขียวจิราวัฒน์	นิติ วุฒยา
เขมรินทร์ กองสุข	วิโชค มุกดามณี
ธงศักดิ์ หงษ์แพง	สรณรงค์ สิงท่น
ศรวิรรณ เจนहतการกิจ	ปริญญา ดันติสุข
มณฑิร บุญมา	พิชิต ตั้งเจริญ
และมีศิลปินรับเชิญ 3 คน คือ	
ม.จ. การวิก จักรพันธุ์	สวัสดิ์ ดันติสุข
ประยูร อุลุชาฎะ	

ได้นำผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นออกนำเสนอ ณ หอศิลป์ พีระศรี ซอยอรรถการประสิทธิ์ ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ ในระหว่างวันที่ 9 - 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 ในครั้งนั้นได้เขียนไว้ในคำกล่าวนำของ การจัดการแสดงว่า

จิตรกรรมสีน้ำ เป็นกระบวนการสร้างงานศิลปะแขนงหนึ่งที่มี ลักษณะพิเศษเฉพาะตัวและมีความแตกต่างจากลักษณะของเทคนิค

และวิธีการอื่นๆ ดังจะเห็นได้โดยชัดเจนจากสภาพความเป็นจริงที่ ศิลปินและนักศึกษาศิลปะส่วนมากศึกษาค้นคว้าและทดลองด้วย กรรมวิธีของสีน้ำ เพื่อเรียนรู้และพัฒนาแนวความคิดในการสร้าง สรรค์ผลงานศิลปะ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า หลังจากศึกษาเทคนิคสีน้ำ ในระยะเบื้องต้นแล้ว ศิลปินหรือนักศึกษาศิลปะกลับหันมาใช้ เทคนิคและกรรมวิธีอื่นๆ ในการสร้างสรรค์ โดยมีได้มุ่งหวังที่จะ ค้นหารูปแบบ แนวความคิด ตลอดจนเทคนิคใหม่ๆ เพื่อสร้างสรรค์ จิตรกรรมสีน้ำ

“กลุ่ม White” ซึ่งก่อตัวจากศิลปินอิสระ และคณาจารย์ผู้ สอนศิลปะส่วนหนึ่ง ได้มีแนวความคิดร่วมกันที่จะเสนอรูปแบบตาม แนวทางดังกล่าวข้างต้น จึงร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วย เทคนิคสีน้ำและจัดงานแสดงขึ้น ทางกลุ่มได้เชิญศิลปินอาวุโสที่สร้าง งานด้านเทคนิคสีน้ำเข้าร่วมแสดงในครั้งนี้อย่าง ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์ในแนวความคิด รูปแบบ ตลอดจนเทคนิค และกรรมวิธีต่างๆ ของงานจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำ เพื่อเผยแพร่ ลักษณะและกระบวนการจิตรกรรมสีน้ำ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ ตามบุคลิกลักษณะเฉพาะตนให้เกิดผลต่อวิวัฒนาการแสดงออกของ ศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและผู้สนใจ ศิลปะโดยทั่วไป

จากการแสดงที่หอศิลป์ พีระศรี ศิลปินกลุ่มไวท์ประสบความสำเร็จในการนำเสนอผลงานพอสมควร มีผู้สนใจเข้าชมนิทรรศการ เป็นจำนวนมาก ทั้งกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ศิลปินและประชาชน ทำให้ศิลปินในกลุ่มมีกำลังใจที่จะสร้างสรรค์งานศิลปกรรมตาม แนวทางที่ค้นคว้ายิ่งขึ้นกว่าเดิม การนำเสนอเรื่องจิตรกรรมสีน้ำมา เป็นหัวข้อยังคงน่าสนใจอยู่ ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าต่อมาก็ยังคงใช้ เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำเป็นข้อบังคับในการสร้างสรรค์ แต่ให้อิสระใน แนวความคิดที่เปิดกว้าง

ข้อวิจารณ์จากนักวิชาการหลายๆ กลุ่ม ที่กล่าววิจารณ์ถึง กลุ่มไวท์ในแง่ชวนคิดว่า “เขาไม่ได้เขียนสีน้ำแต่ทำสีน้ำ” ทำให้เกิด ปฏิกริยาต่อการสร้างสรรค์ในลำดับต่อมา

มณฑิรได้กล่าวให้ข้อคิดเมื่อสมาชิกกลุ่มไวท์ประชุมหารือ กันว่า “น่าจะเป็นตัวทำปฏิกริยา สีน้ำจะต้องอาศัยน้ำเป็นตัวร่วม ฉะนั้น ทุกคนควรให้ความสำคัญกับน้ำ”

ความเห็นดังกล่าวถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ ศิลปินกลุ่ม ไวท์พิจารณาถึงปฏิกริยาของน้ำที่ทำให้สีหรือวัสดุอื่นๆ เกิดความ เปลี่ยนแปลง เกิดรูปใหม่ หลากชนิด ฯลฯ

ความเมื่อน่าย จำเริญในการสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่บั่นทอนพลังใจในการทำงานของศิลปินทุกๆ คน กลุ่มไวก์เองก็เช่นกัน ภายหลังจากทำงานจิตรกรรมด้านเทคนิคสีน้ำอยู่บ่อยครั้ง ความรู้สึกที่พวกเราเคยพูดกันว่า ตัน คิดไม่ออก เกิดขึ้นกับหลายๆ คนในกลุ่ม สิ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างจินตนาการและความฝันของกลุ่มก็คือ “การกำหนดหัวข้อ” เพื่อชักนำความคิดและจินตนาการของสมาชิกแต่ละคน ให้ทดลองและพัฒนาผลงานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ภายหลังปี 2526 เป็นต้นมา การกำหนดหัวข้อเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ถูกนำมาใช้ต่อกันไปเรื่อยๆ ดังจะดูได้จากคำกล่าวในบทนำการจัดนิทรรศการทุกครั้ง

ในปี 2530 เป็นการแสดงผลงานครั้งที่ 6 ซึ่งทางกลุ่มไวก์ตกลงกำหนดหัวข้อในการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ชื่อว่า Realistic Image บทนำในการแสดงกล่าวถึง การกำหนดหัวข้อร่วมกันนั้น นอกเหนือจากจะทำให้เกิดความประสานสัมพันธ์ มีความเป็นเอกภาพในการจัดแสดงผลงานจิตรกรรมประการหนึ่งแล้ว ที่สำคัญอาจเป็นหนทางหนึ่งด้วยที่จะทำให้รูปแบบและเนื้อหาในงานจิตรกรรมสีน้ำเติบโตยิ่งขึ้น

และถ้อยแถลงในปี 2533 มีใจความว่า “กลุ่มไวก์” มีความคิดร่วมกันในการสร้างงานภายใต้หัวข้อ “Free Shape” ในจิตรกรรมสีน้ำอันหมายถึง ความเป็นอิสระจากขอบเขตของรูปทรงภายนอกของกรอบสี่เหลี่ยมที่กำหนดแน่นอนตายตัว มุ่งหวังให้ศิลปินแต่ละคนสร้างจินตนาการภายใต้รูปร่างอิสระขึ้นในงานสร้างสรรค์ส่วนตัว และหลุดพ้นจากข้อจำกัดในลักษณะเดิม โดยนำเสนอทัศนะที่ตนเองมีต่อหัวข้อนี้ กลุ่มไวก์ไม่ได้มุ่งหวังให้หัวข้อเป็นตัวจำกัดความคิดของศิลปิน แต่มุ่งเน้นให้หัวข้อก่อให้เกิดการกระตุ้นแตกขยายตัวทางด้านการสร้างสรรค์อย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากผลงานในนิทรรศการที่ศิลปินแต่ละคนสะท้อนทัศนะความคิดออกมาอย่างหลากหลาย

ผลแห่งการสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อดังกล่าวร่วมกัน ส่งผลต่อการพัฒนาการและการคลี่คลายในผลงานของแต่ละคน การค้นพบแนวทางใหม่และการก้าวไปสู่อีกมิติของการสร้างสรรค์งาน ย่อมเป็นผลต่อตัวศิลปินเองทั้งในด้านความคิดเทคนิควิธีการ รวมทั้งยังให้ผลต่อวิธีการสร้างงานจิตรกรรมด้วยเทคนิคสีน้ำให้แตกกระจายกว้างออกไปอีก และพร้อมกันนั้นย่อมเป็นผลต่อสังคมทั้งด้านการศึกษาและวงการศิลปะ ในด้านความรู้ความเข้าใจต่อแนวความคิดของการ

แสดงออกและความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของศิลปะร่วมสมัยยิ่งขึ้น”

กลุ่มไวก์ หวังว่านิทรรศการ Free Shape ในจิตรกรรมสีน้ำครั้งนี้ คงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและเป็นก้าวหนึ่งของการสร้างสรรค์ศิลปะของศิลปินในยุคสมัยปัจจุบัน

แถลงการณ์ ปี 2534 ได้กล่าวว่า “กลุ่มไวก์ ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการเผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกที่ควร ในคุณค่าและระสนิยมที่ดีของศิลปะสมัยปัจจุบันให้กับสังคม เราได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสมาพันธ์สีน้ำแห่งเอเชีย (Asian Watercolour Confederation) และมีบทบาทสำคัญในการร่วมมือประสานงาน แลกเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดนิทรรศการสีน้ำร่วมสมัยในระดับนานาชาติ เป็นที่ยอมรับและเผยแพร่ศักดิ์ศรีของศิลปินไทยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ความรับผิดชอบและภารกิจที่เพิ่มขึ้น (โดยปราศจากผลประโยชน์ที่เป็นเงินเป็นทอง) ทำให้นิทรรศการประจำปี ครั้งที่ 9 ของกลุ่มไวก์ต้องเลื่อนจากการแสดงเมื่อปี 2534 มาแสดงในปี 2535 แทน

ในขณะที่ทุกสิ่งทุกอย่างแปรเปลี่ยนไปตามความเคลื่อนไหวแห่งกาลเวลา กงล้อของอารยธรรมใหญ่ๆ ทั้งสามชิ้นแห่งทวีป กลุ่มวิถีชีวิตของชนทุกชั้นในสังคมไทย แนนอนที่สิ่งอำนวยความสะดวกสบายที่เกิดขึ้นตามอำนาจแห่งความต้องการทางวัตถุกลายเป็นความจำเป็นของชีวิต อิทธิพลของอารยธรรมใหม่แพร่ขยายไปในทุกสิ่ง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม จนดูประหนึ่งว่ารากฐานอันยั่งยืนในประเพณีวัฒนธรรมไทย กำลังใกล้ล่มสลาย

“จิตวิญญาณแห่งความเป็นไทย” (Thai Spirit) คือ สำนึกของศิลปินกลุ่มไวก์ ที่จะช่วยกันปลุกเร้า เปิดเผยคุณค่าทางพุทธปัญญาของบรรพชนที่เคยสร้างสมเป็นเอกลักษณ์พิเศษมาแล้วในอดีต ให้ปรากฏสืบต่อด้วยรูปแบบของ “ศิลปะในวันนี้” กลุ่มไวก์มีความปรารถนาที่จะสร้างสรรค์ศิลปะที่เกิดขึ้นจากมโนสำนึก สะท้อนความรู้สึกนึกคิด อันมีแหล่งกำเนิดความบันดาลใจ และสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม ประเพณีที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันวิถีชีวิตของความเป็นไทย โดยที่ศิลปินทุกคน มีเสรีภาพและปริิณชิตในห้วงจินตนาการอันไร้ขอบเขตของเขาย่างเต็มที่

ด้วยจิตสำนึกดังกล่าวนี เราจะไม่ยินยอมตกเป็นทาสพันธนาการของกฎเกณฑ์ รูปแบบ ประเพณี หรือความคิดตงมาย

อย่างชาตินิยมให้กลายมาเป็นดาบสองคมที่คอยเชือดเฉือน ทำให้เราต้องหมดสิ้น “ความเป็นตัวของตัวเอง”

บทนำในปี 2536 กล่าวว่า “สิ่งมีชีวิตต่างก็รักและหวงแหนชีวิตตัวเองพอๆ กัน และปรารถนาความสันติสุขของการอยู่ร่วมกันในสังคม คนเราจะมี ‘สติปัญญา’ มากกว่าหรือแตกต่างไปจากชีวิตอื่นๆ การรับรู้ คิดกำหนด สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมของคนที่ก่อให้เกิดได้ทั้งความดีความชั่ว การกระทำนั้นแบ่งเป็นทวารต่างๆ ได้ 2 ทาง คือ

1. การรับรู้ด้วยทวารทั้ง 6 คือ หู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นการรับสัมผัสจากภายนอกตัวสู่ภายใน
2. การแสดงออกด้วยทวารทั้ง 3 คือ กาย วาจา ใจ เป็นการแสดงออกจากภายในตัวสู่ภายนอก

ปฏิกริยาและการแสดงออกของคนที่มีต่อคนและต่อสังคมโลก ถ้าขาดสติสัมปชัญญะที่ดีย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคมได้ โดยเฉพาะสังคมที่เจริญด้วยวัตถุอย่างเดียวย่อมทำให้คนละเลยคุณค่าคุณภาพชีวิตและจิตใจ ยังไม่สายเกินไปถ้าเราหันมาทบทวนคิดว่าชีวิตเราดั้นรนไขว่คว้าหาสิ่งใดมาสนองตอบความต้องการของชีวิตเรา

กลุ่ม White ได้เสนอทั้งคำถามและคำตอบ เพื่อหวังว่าเราสมาชิกกลุ่ม White จะได้ตระหนักและชัดเจนยิ่งขึ้นและนี่คือสิ่งที่เรา ‘ค้นพบ’

ความท้อแท้ในการทำกิจกรรมของกลุ่มศิลปินย่อมเกิดขึ้นกับกลุ่มศิลปินหลายๆ กลุ่มที่ก่อตั้งกลุ่มแล้วทำกิจกรรมไปสักระยะ ดังจะเห็นได้จากกิจกรรมความเคลื่อนไหวที่ค่อยๆ แผ่วลงไป มีความขัดแย้งกันในแนวคิดของการบริหารจัดการ การกำหนดทิศทางการกลุ่มว่าจะให้เคลื่อนไหวไปแบบไหน สมาชิกทุ่มเทเวลาเต็มที่เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือไม่ การร่วมแรงร่วมใจกันในการทำนิทรรศการในแต่ละครั้งทุกคนมาร่วมกันแบบไหน อย่างไร เป็นคำถามที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง”

กลุ่มไวก์ก็เช่นเดียวกัน ความขัดแย้งที่นำไปสู่ปัญหาของการบริหารจัดการ ทำให้กิจกรรมหลายๆ ครั้งดำเนินไปได้ไม่สมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การกำหนดเป้าหมายที่จะจัดการแสดงอย่างสม่ำเสมอจึงมีการผ่อนระยะเวลาลงไป บางครั้งมีการทิ้งระยะเวลาให้สมาชิกได้ตกผลึกทางความคิดก่อนที่จะร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน

หลายๆ คนให้ความเห็นว่า สมาชิกกลุ่มไวก์น่าจะได้อิทธิพลทางแนวคิดในการสร้างสรรค์เฉพาะตัวมากขึ้น ทุกคนควรนำเสนอผลงานการ

สร้างสรรค์ส่วนตัวเพื่อท้าทายกับสังคมโดยอิสระ กลุ่มควรสนับสนุนในด้านงบประมาณ และสมาชิกควรให้กำลังใจ พร้อมๆ กับการช่วยเหลือกิจกรรมที่เพื่อนฯ ไปทำตามกำลังที่มี

จากแนวคิดดังกล่าว ศิลปินกลุ่มไวก์เริ่มต้นคว้าสร้างสรรค์และจัดนิทรรศการศิลปะกรรมของตัวเองมากยิ่งขึ้น และเมื่อมีจังหวะเหมาะ หรือมีความเห็นร่วมกันที่น่าสนใจ ก็จะจัดประชุมและหาแนวคิดในการทำนิทรรศการร่วมกัน

จากการประชุม กลุ่มไวก์มีฉันทามติเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมกันในการบริหารกลุ่ม จึงมีการเสนอให้สมาชิกของกลุ่มหมุนเวียนกันเข้ามาเป็นประธานเพื่อจัดนิทรรศการและกิจกรรมในแต่ละปี

สิ่งที่กลุ่มเริ่มวิตกกังวลก็คือ สังคมทั่วๆ ไป ทั้งวงการศิลปะและผู้สนใจในงานศิลปะ ให้ความสำคัญต่อกลุ่มไวก์ ในฐานะศิลปินที่สร้างสรรค์งานจิตรกรรมสีน้ำ เพราะสาเหตุที่กลุ่มไวก์ค้นคว้าสร้างสรรค์ในเรื่องจิตรกรรมสีน้ำ นำออกแสดงบ่อยครั้ง จะมีคนกล่าวถึงกลุ่มไวก์ว่าเป็นกลุ่มเขียนภาพสีน้ำ

สมาชิกกลุ่มไวก์ ได้ประชุมหารือและอภิปรายกันถึงความจริงที่เกิดขึ้นกับความเป็นไปของแนวความคิดของกลุ่มไวก์แต่เดิม ที่รวมตัวกันเพราะมองเห็นประเด็นปัญหาของวงการศิลปะ ทั้งด้านการศึกษาของการสร้างสรรค์ การพัฒนางานศิลปะและการผลักดันการบริหารจัดการให้มีความก้าวหน้า หรือกลุ่มต้องการพัฒนาจิตรกรรมสีน้ำให้กว้างขวางขึ้นเท่านั้น

ที่ประชุมได้สรุปแนวคิดกว้างขึ้น เปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นในการแสดงออกของกลุ่ม หลากหลาย ไม่มีข้อบังคับ ดังนั้น ในการแสดงผลงานช่วงหลังๆ กลุ่มไวก์จึงไม่มีข้อจำกัดในกระบวนการใดๆ ที่ทำให้การสร้างสรรค์ส่วนตัวของเพื่อนฯ สมาชิกติดขัด หรืออึดอัดใจในการร่วมงานกัน แต่เป็นที่น่าแปลกใจว่า มีศิลปินในกลุ่มหลายคนที่ยังสนใจที่จะสร้างสรรค์จิตรกรรมด้านเทคนิคสีน้ำอยู่ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลงานดังกล่าวให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

สมศักดิ์ เชาวนธาดางค์ ได้สรุปความเห็นเรื่องสีน้ำในความหมายของกลุ่มไวก์ ไว้เมื่อปี พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นปีที่กลุ่มไวก์มีอายุครบ 10 ปี ว่า

เทคนิคขั้นมูลฐานของงานสีน้ำ ซึ่งนิยมปฏิบัติสืบเนื่องจนกลายเป็นประเพณีด้วยระยะเวลายาวนานจนดูประหนึ่งเป็นข้อบังคับที่ผู้ศึกษา เรียนรู้ ต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติอย่างเคร่งครัดนั้น แท้ที่

จริงแล้วเป็นไปตามลักษณะธรรมชาติของวัตถุดิบ และการใช้งานของมัน กฎที่ผู้เริ่มต้นเรียนรู้เทคนิคสีน้ำข้อแรกก็คือ ต้องไม่ผสมด้วยสีดำหรือสีชาวนั้น ก็เนื่องจากผู้ที่ฝึกหัดใหม่อาจจะไม่สามารถควบคุมปริมาณของเนื้อสีต่างๆ ให้อยู่ในสภาวะกลมกลืนและเหมาะสม ซึ่งอาจทำให้สีสกปรกจนมองไม่ได้ ธรรมชาติของเนื้อสีน้ำจะมีความบางและโปร่งใส การทับซ้อนกันโดยปราศจากความชำนาญและความเข้าใจ ก็เป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งครูสอนจะคอยย้ำเตือน ทำให้ผู้เริ่มต้นฝึกหัดยึดหลักการดังกล่าวไว้อย่างเหนียวแน่น

อันที่จริงการวาดภาพให้ “เลอสุดงามประทับใจ” ในแบบฉบับของสีน้ำไม่ใช่เป้าหมายในกระบวนการสร้างสรรค์ของกลุ่มไวท์ สมาชิกหลายคนมีทักษะสูงยิ่งในวิถีทางเทคนิคของสีน้ำ และหลายคนไม่เพิกเฉยหรือนำมาเป็นกฎเกณฑ์บังคับ รูปแบบของปัญหาในงานจิตรกรรม เป็นต้นว่า อะไรคือเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอ? มีความเป็นไปได้อย่างไรในการแสดงออก? ปัญหาในเรื่องมิติในงานจิตรกรรม ตลอดจนคุณค่าอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน สิ่งเหล่านี้คือจุดที่กลุ่มไวท์ให้ความสำคัญและสนใจมากกว่า ผลที่ตามออกมาจากการเข้าไปจัดการกับปัญหาเหล่านี้ จึงเป็นการเชื่อมโยงไปสู่การแก้ไขเสริมสร้างความเป็นไปได้ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในทางเทคนิคด้วย

บางทีในประเทศของเรา การจำกัดแต่เพียงภาพวาดสีน้ำ จะต้องมึลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นแบบอันแน่นอนตายตัว อาจจะเป็นเรื่องค่อนข้างล้าหลัง ในขณะที่โลกศิลปะได้วิวัฒนาการเปลี่ยนแปลง และมีการยอมรับสิ่งใหม่ๆ เป็นต้นว่าผลิตภัณฑ์ของสี อันได้แก่ สีอะคริลิค ซึ่งเป็นสีพลาสติกชนิดหนึ่ง ใช้น้ำเป็นตัวกลางในการละลาย สีชนิดนี้มีคุณสมบัติพิเศษทั้งในการระบายให้มีเนื้อสีเข้มข้นและหนาอย่างสีน้ำมันหรือผสมให้อ่อนบางใสดั่งสีน้ำ ก็ได้รับความยินยอมจัดเป็นสีน้ำประเภทหนึ่ง ดังนั้น สำหรับกลุ่มไวท์ สีหรือวัตถุชนิดใดก็ตามที่ใช้น้ำเป็นตัวกลาง จึงถูกเลือกนำมาใช้เป็นสื่อในการสร้างสรรค์อยู่เสมอ สีอะคริลิค สีพลาสติก ดิน พงธาน ขี้เถ้า สารเคมีบางชนิด ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นวัสดุที่ใช้ผสมผสานในผลงาน เพื่อให้ได้ผลทางด้านความคิดและความรู้สึกตามเจตนาธรรมณ์ โดยที่ศิลปินส่วนใหญ่ก็ได้มุ่งประเด็นไปในด้านที่จะติดขัดกับประเพณีของการเขียนสีน้ำโดยทั่วไป การใช้กระดาษหลายๆ ชนิดที่มีผิวหน้าในการดูดซึมสี หรือลักษณะพื้นผิวที่หยาบละเอียด ตลอดจนการนำวัสดุอื่นๆ เป็นต้นว่า ไม้อัดซึ่งรองพื้นด้วย Gesso หรือผ้าใบนำมาระบายและปิดปะในลักษณะ Collage ก็ล้วนเป็นแนวทางสร้างสรรค์ทดลองที่กลุ่มไวท์ได้แสดงให้เห็นปรากฏมาแล้ว

ในส่วนที่เป็นเทคนิคเฉพาะตาม “แบบฉบับ” ในศิลปะวิธีของสีน้ำ สมาชิกหลายคนในกลุ่มก็ได้แสดงทักษะอันชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นด้านของการป้ายปาดสีที่นุ่มนวล ระบายด้วยสีสะอาด สดใส หรือเทคนิคของการเกลี่ยวาดอย่างละเอียดพิถีพิถัน แม้กระทั่งการระบายทับซ้อนซ้ำแล้วซ้ำเล่า โดยยังคงคุณลักษณะของสีน้ำคือ ความสะอาด กระฉ่างชัด ตลอดจนเทคนิคการหยอด สลัก เท ราว การพ่น ประคบ ด้วยพองน้ำ ได้ถูกนำมา “เล่น” พลิกผันไปตามความรู้สึกและความต้องการของสมาชิกโดยอิสระอย่างถึงที่สุด จนบางครั้งนักวิชาการและนักวิจารณ์บางกลุ่มถึงกับกล่าวว่า กลุ่ม White “ทำสีน้ำ มากกว่าวาดภาพสีน้ำ”

การก้าวสู่ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาจิตรกรรมสีน้ำ ขยายวงกว้างออกสู่ระดับนานาชาติ เมื่อกลุ่มไวท์ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ สมาพันธ์สีน้ำแห่งเอเชีย (Asian Watercolour Confederation) โดยมีสมาชิกจากกลุ่มประเทศในเอเชีย 7 ประเทศ ได้แก่

1. Hong Kong Modern Art Society of Watercolour
2. The Indonesian Watercolour Development Group
3. The Korean Watercolour Development Group
4. Malaysian Watercolour Organization
5. Singapore Watercolour Society
6. Chinese Watercolour Association, Taiwan
7. The White Group, Thailand

ความร่วมมือของกลุ่มไวท์ในการจัดกิจกรรมของสมาพันธ์สีน้ำแห่งเอเชียนั้นคือ การร่วมมือกันส่งผลงานจิตรกรรมสีน้ำของสมาชิกไปแสดงร่วมกับประเทศต่างๆ และจัดการแสดง “จิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชีย” ขึ้นในประเทศไทย ซึ่งกลุ่มไวท์เป็นผู้ดำเนินการจัดขึ้นในประเทศไทย 2 ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. 2532 จัดการแสดง “จิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชีย ครั้งที่ 4” ขึ้น ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ในครั้งนั้น วงการจิตรกรรมสีน้ำได้รับพระราชทานเกียรติสูงสุดจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานเปิดนิทรรศการ มีศิลปินไทยที่ได้รับเชิญเข้าร่วมแสดงร่วมแสดงอีก 24 คน อาทิเช่น ประยูร อุลุชาฎะ โสภาส นาคบัลลังก์ ดำรง วงศ์อุปราช สวัสดิ์ บุญอ้อกร ธงชัย รักปทุม ประเทือง เอมเจริญ เกียรติศักดิ์ ชานนารถ เดชา วราชน อธิพล ตั้งโสภา วิชัย สิทธิรัตน์ วรฤทธิ์ ฤทธาคนี กัญญา เจริญศุภกุล วินัย ผู้นำผล เข็มรัตน์ กองสุข ชัยนันท์ ชะอุ่มงาม โชดชัย ตักโพธิ์ จิรพัฒน์ พิตร์ปรีชา ประสงค์ ลือเมือง สุทัศน์ ปิ่นฤทัย สุวันตย์ วิโรจน์วัฒน์

ไทยวิจิต พิงเกษมสมบูรณ์ วินัย ปราบริปู วิฑูรย์ ไชยดี เป็นต้น

ในครั้งนั้น กลุ่มไวท์ได้จัดสัมมนาเพื่อหาประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับจิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชียขึ้น ในหัวข้อ “ทิศทางของจิตรกรรมสีน้ำ” ณ ห้องประชุมศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย มีการเสนอหัวข้อบรรยายและอภิปรายกันอย่างหลากหลาย ทำให้เกิดข้อคิดที่มีประโยชน์ต่อการจิตรกรรมสีน้ำที่ขยายวงกว้างขวางไปสู่ระดับนานาชาติ

การจัดนิทรรศการ “จิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชีย” ดำเนินต่อเนื่องมาอีกหลายครั้ง ซึ่งทุกครั้งศิลปินกลุ่มไวท์จะส่งผลงานเข้าไปร่วมแสดงอยู่เสมอ และในปี พ.ศ. 2538 ประเทศไทยก็ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแสดงอีกวาระหนึ่ง โดยกลุ่มไวท์ เป็นผู้ดำเนินงาน “จิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชีย ครั้งที่ 10” มีกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และธนาคารกสิกรไทย ให้การสนับสนุน และในครั้งนั้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด ณ หอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ ในวันที่ 20 ตุลาคม 2538 มีศิลปินไทยเข้าร่วมการแสดงนอกจากกลุ่มไวท์ อีก 46 คน อาทิเช่น กมล ทัศนัญชลี ประหยัด พงษ์ดำ ประทีป สว่างสุข อารี สุทธิพันธ์ เชาวลิต เสริมปรุงสุข วีระ โยธา-ประเสริฐ บัณฑิต พงษ์วิเชียร นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ปริญาตันตสุข ไพรวลัย ดาเกลียง สันติ เล็กสุขุม สาธิต ทิมวัฒน์บรรเทง สมภพ บุตรราช สุวรรณ คมพิทยรัตน์ สุทธิ คุณาวิชยานนท์ สุพจน์ สิงห์สาย สมศักดิ์ รักษาสุรณ สิวะลิย์ ทรงเจริญ พงษ์เดช ไชยคุตร อำนวยฤทธิ์ ชูสุวรรณ กมล เผ่าสวัสดิ์ จุฑา ศรียะพันธ์ นฤนทร

ผลงานติดตั้งในนิทรรศการ 'Bond' 2001

แป้นเหมือน มนต์ชัย ขาวสำอางค์ สราวุธ ตันณีกุล สุเมธ พงษ์ชินฤทธิ์ รุ่งวิทย์ ลัดคนทิน โสภาส โชติพันธ์วานนท์ และสุรเดช แก้วท่าไม้ เป็นต้น

ในการแสดงจิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชีย ครั้งที่ 10 กลุ่มไวท์ได้จัดการสัมมนาเกี่ยวกับจิตรกรรมสีน้ำแห่งเอเชียขึ้นในหัวข้อ “Asian Watercolour's Today” ณ ห้องประชุม 3104 มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยเชิญให้สมาชิกของสมาพันธ์ฯ นำเสนอสไลด์ บรรยาย และอภิปราย เพื่อหาข้อสรุปแนวความคิดในจิตรกรรมสีน้ำของเอเชีย นับเป็นการประชุมสัมมนาครั้งที่ 2 ในประเทศไทย ที่จัดให้มีการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับจิตรกรรมสีน้ำและสัมมนากันในระดับนานาชาติอีกวาระหนึ่ง

การเคลื่อนไหวในการแสดงจิตรกรรมสีน้ำในระดับนานาชาติของกลุ่มไวท์ภายหลังปี พ.ศ. 2538 ยุติลงเมื่อภาวะทางเศรษฐกิจและงบประมาณในการดำเนินการของกลุ่มลดลง การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการแสดงถูกนำมาหารือกัน ในที่ประชุมได้ลงมติให้กลุ่มไวท์หยุดการส่งผลงานเข้าร่วมการแสดงจิตรกรรมสีน้ำของสมาพันธ์สีน้ำแห่งเอเชียไปก่อน จนกว่าจะมีฐานะทางการเงินดีขึ้นจึงจะเข้าร่วมได้ต่อไป

ปี พ.ศ. 2539 กลุ่มไวท์จัดการแสดงชื่อ “กลุ่มไวท์ 2539” ณ หอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า ระหว่างวันที่ 8-29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 โดยเปิดโอกาสให้ศิลปินในกลุ่มเสนอผลงานการสร้างสรรค์ได้โดยอิสระ ครั้งนี้ศิลปินกลุ่มไวท์นำเสนอผลงานตามทัศนะส่วนตัวทั้งงานจิตรกรรม ประติมากรรม และงานแนวจัดวาง

จาก พ.ศ. 2524 ที่ศิลปินกลุ่มไวท์ได้เริ่มรวมตัวกัน และจัดการแสดงผลงานขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2525 มาจนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2544 กลุ่มไวท์มีอายุ 20 ปี ได้เคยจัดการแสดงร่วมกันมาแล้ว รวม 13 ครั้ง และในปีนี้การตกผลึกของสมาชิกเริ่มปรากฏให้เห็นอีกวาระหนึ่ง ภายหลังจาก มณฑิร บุญมา เพื่อนสมาชิกซึ่งเคยร่วมทุกชั่ววอมสุขกันมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งกลุ่มได้เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2543 ความรัก ความผูกพัน เป็นเหตุผลที่นำมาสู่การพูดคุยปรึกษากัน และในที่สุดพวกเราที่มีความเห็นร่วมกันที่จะจัดการแสดงผลงานของศิลปินกลุ่มไวท์ที่มีความสัมพันธ์กับมณฑิร ตามเรื่องราวที่แต่ละคนเคยมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน

The White Group

by Vichoke Mukdamanee

Somsak Chowtadapong 'Free Shaped'

The White Group originated from peer artists sharing thoughts about art and art society, art education, cultural management of art and the way it should be. One of the most discussed was the then art education given at the college of Fine Arts for all the discussants were teaching art there. They saw art students mostly practice the same water-color painting techniques with minimal differences among individuals. The White Group artist teachers came to a conclusion that water-color painting should be done in distinguished techniques and in great variety rather than serving as only stepping stones to other art forms; Thai water-color painting would not go any further otherwise.

From observations to discussions and conclusion, the White Group together came up with an issue for their experimental researches and initiatives on water-color painting on individual basis at own will. On given time each artist member gathered again to present the works and welcome peer criticism and comments. The group

started then to share expertise and artisticism. They met regularly and continue exploring ideas and initiatives together during working hours in the College.

After a while the group agreed to set schedules to view works; this later brought an idea to give public exhibition. An official name of the group was needed then. Gathering in front of the director's office in the College of Fine Arts, Wang Na, members were not successful to find a name unanimously agreed on. Montien Boonma proposed that one simply practical solution be done by flipping through pages of a book to stop at one page and randomly jot down a pencil on any words after which the group shall be named. On consent of numbers, Montien grasped a pocket book off the shelf in his reach only to find it a Chinese martial art novel that has no relation whatsoever to their art issues.

The pencil happened to jot down on a "white" on a page from which originated "The White Group". Till now I still have no clue to how such an English word could appear in a traditional Chinese novel like that. The White Group proceeded with setting creative plaus, reviewing works to make portfolios and getting ready to give an exhibition. Their show made differences in watercolor painting and in variety. The key to success was sharing creativities.

The 10 pioneering members of the White Group were

Viroj Chiam-chirawat	Niti Wattuya
Khemrat Gongsuk	Vichoke Mukdamanee
Thongsak Hongpaeng	Sannarong Singhaseni
Sriwan Janehuttakarnkit	Prinya Tantisuk
Montien Boonma	Pichit Tangcharoen

Three guest members were

M.C.Karawik Chakrabundhu
Sawasdi Tantisuk
Prayunra Uruchadha

The exhibition venue was the Bhirasri Institute of Modern Art, Bangkok and the view was on February 9-28, 1982.

In the exhibition forwards, it said, "Water-color painting is unique in art, distinguished in techniques and,

to artists and art students, essential knowledge and skills for developing other art forms. However, once the basic water-color painting is mastered, artists and art students of Silpakorn tend to drop it and opt for other techniques and forms of art leaving water-color painting in non-progress.

The White Group comprising independent artists and art teachers joins ideas to create water-color paintings for a show. Honorable guest artists were invited to enhance creativities in water-color painting techniques and procedures based on individualities. This would contribute to the development of contemporary art and the general public.

That exhibition turned out successfully and was well visited by students, artists and general public. The White Group continued to experiment with water-color painting as theme yet open to individual creativity. Scholars and experts said the White Group did not "paint" with water-colors but they "make" them. In return this notation feed the White Group with ideas. Montien Boonma and company reached an agreement on that water is catalyte to colors, water-color has it as key component, and artists should see water important then. The idea was vital to the White Group's creations for a while later.

Yet again came new challenge, that is when the newly explored became the routine that limited ideas. To solve the problem a theme was set each time to guide creativities and experiments of each artist member, hence in 1983, the White Group started to work under theme.

In 1987 when the group held the 6th exhibition "Realistic Image", it proved that a theme helped to create unity of works.

In 1990, the water-color paintings appeared under "Free Shape" meaning free from an outer frame and allowed to reflect free ideas in the works. Consequently, thematic initiatives contributed to personal development of the individual artist, and creative development of art education showing movement in contemporary art as a whole.

In 1991, the White Group saw it important to also disseminate their knowledge and development to the larger public, so they joined the Asian Water-color Confederation. As member, the White Group has taken part in organizing changing international exhibitions in various

member countries as a way for Thai artists to gain international recognition.

The greater responsibility for the society, with no profit earning, required that the White Group's 9th exhibition be postponed from last year till now.

Now that modernization prevails over civilization, materialism has become of human needs in all walks of life and in every aspect: science, technology, education, culture and art. This is a threat to the Thai cultural heritage that has been rooted in the Thai society.

Thai spirit is the essence of the White Group and also their inspiration in growing the kind of wisdom and intellect of the Thai ancestors in today's art. The artist members have strong desire to create art from their soul, to convey their insights inspired by the environment, society cultures and traditions of the folk. All in all, each individual artist has an absolute freedom to exercise their imaginations.

We, the White Group, do not limit ourselves within any rules, forms, traditions or myths that would be mistaken for nationalism and individuality, believed to sustain a national and individual identity.

In the exhibition of 1993, the White Group said all beings have a life to live and value, all crave for peace in the society. Among all the livings, only human is the wise whose wisdom determines their perception, thoughts and behaviors, of course, good and bad. The double-edged behaviors are provoked through physical senses as follows

1. The six senses of the visual, hearing, smelling, taste, touch and mind; all provoked by the outer happenings.
2. The inner of human reacts in behaviors through
3. Channels: the physical, the verbal and the mindful.

The behaviors as above between human and to the society and the world must originate from the good consciousness in order to turn out in good deeds or the bad would project to do harm in the society otherwise. Particularly, should material wealth rule over morale and values, the life and the living would be in trouble. However, it is never too late to reflect our wisdom over craves and go from there in the direction of the good.

The White Group raised those problems and also gave their answers in hope for all to know their "human self" better if already do, or to find it if never ever yet.

Despite all the achievements and success of the White Group, the down side became inevitable, naturally. There were times when the artist members faced, together or alone, the conflicts, discrepancies and incompatibilities in ideas, determinations, efforts, management and direction of the group, for instance.

As a consequence, their activities weakened at times and goals were often missed, making a need of longer interval between exhibitions.

Many involved suggested that the group members have even more freedom to exercise individuality at a greater scale and in broader context to challenge the society. It was further commented that financial contributions made and more spiritual support given to one another in all individual pursuits.

Taking the notions favorably, the White Group members were driven to create their own arts and give their solo exhibitions on a regular basis, with peer supports in kind if not in cash. When opportunities arised and mutual interest met, they gathered to give White Group exhibitions now and then.

As for management, the members agreed to take turn chairing the group and managing exhibition plan of the year. Time came for another concern. People started to see White Group as water-color painters, no more no less, for their works had always been so. The artist members opened discussions on this and together revised their original aim whether it be to identify and solve the problems in art education and art development as a whole or merely to expand and elaborate the water-color painting in specific. A decision was reached that all artist members would be free to work in any means not limited to water-color anymore, to enable freer spirit and greater comfortableness to work in group. Not to their surprise, the members have seen on another continue working with water-color to a certain extent, as strongly determined as before.

Somsak explained the White Group's meaning of water-color in 1992 when it celebrated 10th Anniversary. "The fundamental of water-color painting is taught through the year to never mix color with black or white for a traditional reason that has been strictly complied to as a rule. In fact, the instruction is meant for novice water-color painters to avoid non-proportioned blend of colors unnecessarily appearing dull and heavy, as the opposite to the translucent nature of water-colors. Applying

colors in layer is therefore an overly precaution for all these years.

The White Group looks beyond the requirement to paint beautifully to create impressive water-color paintings, to expressing content in the paintings instead. Process and dimension in creating the works that carry values is more of the focus. Ultimately, this is to make ways for new possibilities and creativities in water-color painting.

In our country, the fact that water-color painting is limited to only a typical type of color or a typical means in painting is apparently getting the Thai painting behind the global art in which new creations of water-color are well taken such as acrylic which somehow has plastic mixture yet water composure as dilution. The acrylic gets water-color further in that it creates textures, enhances colors and allows oil-like formation, yet always projects the light and translucent look of the original water-color. Taking the world art development under consideration, the White Group used a variety of colors and materials that have water composure in their creations. These include acrylic, plastics, soil, charcoal, ash, even chemicals, whatever do and speak for their ideas and feelings. On the other hand, the surfaces used vary from different types of water absorbent paper or tissue to coarse materials, plywood with gesso foundation and canvas in collage.

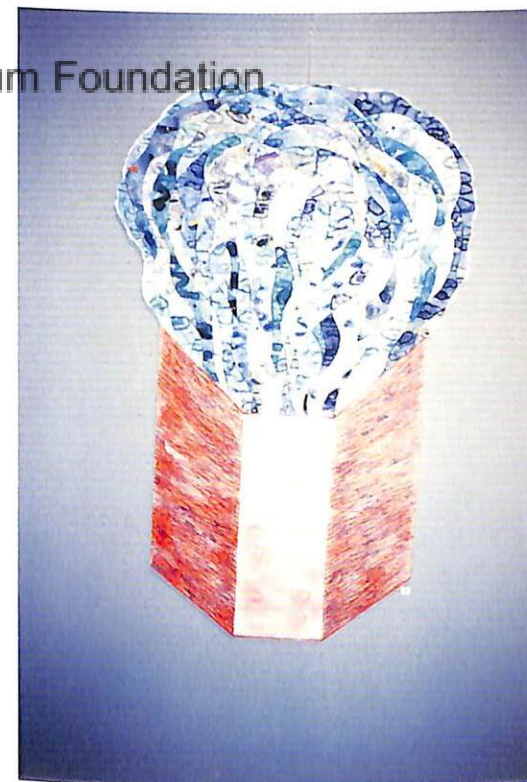
As for the art of water-color painting techniques, the White Group expresses all kind of advanced and sophisticated strokes and brushing. They soak the surface with full colors, fresh and lightening. They delicately paint, repaint and paint again on things, only to enhance the unique lightness and translucence of water-colors. They apply all techniques of dripping, scattering, pouring, topping, air brushing and sponge blotting. They play with the every possible, practical and effective, in responsive of their inspirations and ideas. By these creative means, the White Group has gained expert recognition as artists who 'make' water-colors rather than 'paint' in water-colors.

The cooperation with in the group went international when the White Group joined the Asian Water-color Confederation as the seventh member among the following.

1. Hong Kong Modern Art Society of Water-colour
2. The Indonesian Water-colour Development Group
3. The Korean Water-colour Development Group

4. Malaysian Water-colour Organization
5. Singapore Water-colour Society
6. Chinese Water-colour Association, Taiwan
7. The White Group, Thailand

As member, the artists of the White Group send their water-color paintings to join the exhibitions abroad and they hold the "Asian Water-color Paintings Exhibition" two times in Thailand. The first time was in 1989 when the White Group organized 'the 4th Asian Water-color Paintings' at the Thailand Cultural Center in Bangkok. The White Group was graciously granted an audience by Her Majesty the Crown Princess who presided over the opening of the exhibition. Guest artists included Prayunra Uruchadha, Opas Nakbunlung, Damrong Wong-uparaj, Sa-ngad Pui-ock, Thongchai Rakpathum, Pratuang Emjaroen, Kiattisak Chanonnart, Decha Warashoon, Ithipol Thangchalok, Vichai Sithiratn, Worariddh Riddhagni, Kanya Charoensupkul, Vinai Phunumphon, Khemrat Gongsuk, Chaiyananda Cha-Um-Ngarm, Chokchai Takpoe, Jirapat Pitpreecha, Prasong Luemuang, Suthat Pinruethai, Suwanit

Somsak Chowtadapong 'Blooming Water'

Wirodjanawat, Thaiwijit Puangkasemsomboon, Winai Prabripoo and Witoon Chaidee

In that exhibition, the White Group opened a seminar on 'Direction of Water-color Painting' where matters were widely discussed to reach constructive comments and ideas for the international art of water-color painting.

The Asian Water-color Painting Exhibitions carried on in the later years in various member countries, until 1995 when Thailand played the host again in 'The 10th Asian Water-color Painting Exhibition' by the Department of Fine Arts in cooperation with the Ministry of Education, Silpakorn University and Thai Farmers Bank, all fully supporting the White Group. The organizers was graciously granted and audience by H.M. The Crown Princess for the second time to inaugurate the opening on October 20, 1995.

In the 10th Asian Water-color Painting Exhibition, the White Group holds a seminar on "Asian Water-color's Today" at Silpakorn University. During the session, other country representatives were invited to present slides, give talks, and discussion on where to go in Asian Water-color Painting.

The seminar was the second of its kind ever happening in Thailand yet aiming international. Unfortunately, the movement at international level of the White Group freezed after 1995 when their resources ran low forcing them to discontinue participation in the exhibitions by the Confederation, temporarily hopefully at that time.

In 1996, the White Group instead gave an exhibition "White Group 1996" at the National Gallery, Chao Fah Road, during February 8-29, 1996. Artist members were opened to free ideas and initiatives as well as free forms including painting and sculpture, in free presentations and installations.

Born in 1981, the White Group has held 13 exhibitions and grown to be a 20-year-old art society that has rejoiced in growth and also suffered losses one greatest of all is the decease of Montien Boonma, pioneering figure as White Group member, friend, brother and more. Montien died of cancer on August 17, 2000 leaving the bond long cherished by the rest. The bond with Montien Boonma is ground for the White Group on which each individual artist members agreed as theme for this exhibition.

English translation by Kamonmarn Hemabuttra